

станжтъ съвсѣмъ безполезни за родителитѣ ни, въ случай че ни убиеете“.

Впрочемъ, Нумиторъ отъ горѣказанитѣ думи, и като прѣсметналь датата на врѣмето, и отъ изгледътъ на лицето на юношата, та непрѣиебрѣгналь надеждата си да го лѣскае; но въ тайно се потрудиль да доближи до дъщеря си, която до тогазъ оше била въ затворъ и подъ строгъ надзоръ, за да ѝ събщи за горѣказанитѣ събития.

§ 8. Фавстуль щомъ чуль за улавянието и прѣдаваннето на Рема, отишель при Ромула да търси помощъ за да го избави, тогазъ ясно удостовѣрилъ Ромула за събитията, които ставале въ врѣме на ражданието му. Понеже по-прѣди имъ казвалъ само нѣколко тъмни загатвания, и косвенно имъ разяснявалъ само толкозъ, колкото мислель че биле доволни за тѣхъ; съ цѣль щото юношитѣ да гледале на миналитѣ си събития, и да не смиреномудрувале. Слѣдъ това Фавстуль зель коритото, и инкогнито трѣгналь за къмъ Нумитора, но много се боель, по причина че врѣмето бѣ кратко. И като влизаль у царскійтъ дворъ ето, стражаритѣ на царскитѣ врати подозрѣле го като сумнително лице, и тѣй едно че го съгледале, а друго когато хванале да го попитватъ отъ страхъ гласътъ му хваналь да трѣпери, тогазъ се откри че подъ мандията си криель коритото. На това отгорѣ дошель и едно отъ ония лица, които бѣха зеле пеленачета да ги хвърлятъ въ рѣката. Този щомъ видель куритото, отъ направата и отъ бѣлѣзанитѣ букви го позналь и вразумель истината; за това безъ да се мае отишель до царя Амулия, казалъ му цѣлата истина,